

forpligtelse, der i dag efter forsorgsloven påhviler staten til at sørge for de fornødne hjælpeforanstaltninger for sindslidende, påtænkes overflyttet til amtskommunerne pr. 1. april 1976. Bistandslovens bestemmelser om sindslidende vil blive ændret i overensstemmelse hermed. Den gældende regel om bortfald af pension efter 6 måneders ophold på en institution for sindslidende opretholdes ved forslaget.

Til nr. 23.

Det foreslås, at statskassen fuldtud vil refundere kommunernes udgifter til invalidepension. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i folkepensionslovens § 28.

Til nr. 24.

Forslaget giver sikringsstyrelsen mulighed for at tilvejebringe statistisk materiale til brug for opgaver, som stadig forudsættes løst på centralt plan efter decentraliseringen, herunder budgetarbejde, planlægning og besvarelse af spørgsmål om udviklingen inden for invalidepensionsområdet.

Til nr. 25-28.

Arbejdsgiverbidraget til invalidepension forudsættes opretholdt uændret med 31 kr. årligt pr. beskæftiget helårsarbejder. Bidraget skal efter forslaget indbetales til sikringsstyrelsen, der ligeledes udbetaler det vederlag på 4 pct., der ydes til de lovplichtige ulykkesforsikringsselskaber (-forbund), der foretager opkrævningen af bidraget.

Reglerne om bidragspligt, herunder hvilke arbejdsgivere, der er bidragspligtige, opretholdes i øvrigt uændret.

Til nr. 29.

Den hidtidige § 36, der indeholder de nærmere regler for invalideforsikringsfondens bestyrelse, administration m. v. foreslås ophævet.

Til nr. 30.

Forslaget er en følge af amtskommunernes overtagelse af udgifter til lægeerklæringer, jfr. nr. 8 og 9.

Til nr. 31.

Ved lov nr. 315 af 28. juni 1920 om invalideforsikring m. m. i de sønderjydske landsdele fik danskere, der inden genforeningen var omfattet af den tyske invalideforsikringslov, ret til at oppebære rente efter nærmere fastsatte regler. Der lever kun ganske få personer, der modtager rente efter denne lov, og der rejses ikke flere sager om invaliditetsbedømmelse

efter 1920-loven. Bestemmelsen i § 39 foreslås derfor ophævet.

Til nr. 32.

Forslaget er redaktionelt.

Til § 2.

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft samtidig med den sociale bistandslov den 1. april 1976.

Til stk. 2.

De nærmere regler om invalideforsikringsfondens ophævelse pr. 1. april 1976 foreslås fastsat af socialministeren.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, skal de hidtil af fonden finansierede ydelser med virkning fra den nævnte dato tilkendes og administreres af kommunale myndigheder.

De invalideforsikringsfonden tilhørende hjælpemidler m. v. vil blive overført vederlagsfrit til kommunerne.

De før 1. april 1975 efter revalideringsloven givne bevillinger til behandlingsapparat vil dog vederlagsfrit blive overført til sygehusvæsenet, der fra den nævnte dato yder sådant apparatur.

De før lovens ikrafttræden ydede lån forudsættes afviklet efter de hidtidige retningslinjer, men således at opkrævningen overdrages kommunerne, hvorefter mellemværendet mellem stat og kommuner kan udlignes ved de almindelige refusionsopgørelser.

Invalideforsikringsfondens samlede udestående fordringer udgjorde pr. 1. april 1974 ca. 110 mill. kr.

Til stk. 3 og 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit I.D. Administrative og økonomiske konsekvenser. Forslaget må i øvrigt også ses på baggrund af erfaringerne med oprettelsen af revalideringscentre i 1961, hvor centrene fra starten blev belastet med en række ofte tunge, uøkspederede revalideringssager fra invalideforsikringsretten. Dette vanskeliggjorde i betydelig grad centrene arbejde i de første år. Det forventes, at der vil bero knap 10.000 uafgjorte sager i invalideforsikringsretten på decentraliseringstidspunktet, svarende til ca. 5 måneders tilgang af nye ansøgninger.

I det omfang det personalemæssig er muligt, er det endvidere tanken, at invalideforsikringsretten i overgangsperioden indtil dens ophævelse skal yde råd og bistand til revaliderings- og pensionsnævne.